

[Rasmussen (Hvolbæk).]

foreslaaede Myndighed. Ud fra disse Synspunkter skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Ministeren for Søfart og Fiskeri (Haugen): Jeg takker de ærede Medlemmer, der har haft Ordet, for deres Tilslutning til Lovforslaget.

Der er fremsat nogle Bemærkninger om Bødebestemmelsen og om den Tid, i hvilken Loven skal gælde, samt om, at Ministeren bør forhandle med Udøverne af Fiskerierhvervet, naar Talen er om at ordne de Forhold, der skal ordnes efter Loven.

Hvad Tidsbegrænsningen angaar, er Lovforslaget ganske som den gældende Lov, Loven af 20. Maj 1933 om Udførsel af Fisk, hvilken Lov dette Lovforslag vil overflødiggøre, idet der i Lovforslaget er en udvidet Bestemmelse, nemlig Bestemmelsen om Indførsel af Fisk her til Landet.

Bødebestemmelserne er ogsaa i Overensstemmelse med den gældende Lov, og mig bekendt har der ikke, da denne i sidste Rigsdagssamling blev behandlet, været fremsat Forslag om, at man skulde ændre ved det bestaaende Forhold. Det er rigtigt, at der i Fiskeriloven er Bestemmelser om Bødernes Anvendelse, der afviger noget fra de her foreslaaede Regler, men dette lille Lovforslag har saa lidt som den gældende Lov nogen egentlig Relation til selve Fiskeriloven, Saltvandsfiskeriloven af 31. Marts 1931. I denne Lovs Bødebestemmelser, § 51, er det ganske rigtigt fastsat, at Halvdelen af en Del af Bøderne skal tilfalde visse Foreninger med filantropisk Formaal. Disse Bødebestemmelser er imidlertid meget omfattende; de fylder 1½ Side i Loven, og jeg vil anse det for noget vanskeligt at indføre dem i det Lovforslag, her er Tale om. I hvert Fald maa det nærmere overvejes, og jeg skal overveje Spørgsmaalet mellem anden og tredje Behandling. Jeg kan selvfølgelig ikke have noget imod, at der tilsikres de paagældende filantropiske Foreninger, hvis det er gør ligt uden alt for store Vanskeligheder, et eventuelt Bødebeløb. Men noget Tilsagn kan jeg ikke give i Øjeblikket. Det undrer mig for

øvrigt noget, at man ikke rejste Spørgsmaalet, da den gældende Lov var til Behandling i Foraaret.

Med Hensyn til Tidsbegrænsningen vil jeg blot sige dette, at naar der ikke længere er Grund til at opretholde Loven, maa man stille Forslag om, at den bortfalder. Det kan jo være, at den bliver overflødig allerede, inden det Aar, vi kommer ind i, er ude. Men vi kommer formentlig nok overens om, hvorvidt Loven skal gælde for Aaret 1934 eller saa længe, som der er nogen Nødvendighed for at opretholde den.

Angaaende Spørgsmaalet om at forhandle med de interesserede Parter kan jeg henholde mig til, hvad jeg allerede har sagt ved Drøftelsen af det Lovforslag, der blev behandlet lige før dette. Det er klart, at man maa forhandle med Udøverne af Fiskerierhvervet. Saa vidt jeg ved en hastig Gennemgang af den gældende Lov har kunnet skønne, er der heller ikke her sket nogen Ændring, og vi har ikke tænkt ved Administrationen af denne Lov at ville tage andre Hensyn, end der er taget ved Administrationen af den gældende Lov. Men naturligvis, er der et særligt Ønske om at faa indført Ændringer, et Ønske, som maatte være berettiget ved Erfaringer, man har gjort under den gældende Lov, er der ikke noget i Vejen for at foretage saadanne. Men jeg kan ikke se, der er nogen Nødvendighed derfor.

Hendriksen: Jeg tror, man fra alle Sider vil være klar over denne Lovs midlertidige Karakter; i hvert Fald mener vi, at Lovforanstaltninger af den Art, her er Tale om, bør være midlertidige. Men naar det er Tilfældet, bør da ogsaa denne midlertidige Karakter slaas fast i selve Loven, og derfor maa jeg holde for, at det rigtigste vil være at tidsbegrænse den, og tidsbegrænse den til Udgangen af 1934. Jeg vil derfor anmode den højtærede Minister om at stille Ændringsforslag i saa Henseende til anden Behandling; ellers ser jeg mig nødsaget til paa mit Partis Vegne at stille et saadant. Vi vil ikke være med til at gennemføre Love af den her omhandlede Karakter uden at slaas Midlertidigheden fast. Ellers kommer vi